

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਕਪੂਰ

, ਜੇ, ਕਰੋੜੀ ਮਲ - -ਅਪੀਲੈਂਟ

ਬਨਾਮ

ਪਰਮਨ ਅਤੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ — ਜਵਾਬਦੇਹ।

1951 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 96

ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ XVI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਅਤੇ 49— 1955 ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ
ਐਕਟ (1882 ਦਾ IV)—ਸੈਕਸ਼ਨ 53A— ਅੰਸ਼ਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼—ਕੀ ਕਿਸੇ
ਸੇਦਾਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ-
ਮਾਰਚ, 28 ਵਾਂ ਝਗੜਾ—ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ—ਦਸਤਾਵੇਜ਼—ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਿਰਫ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ—ਕੀ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਲਈ ਉਪਲਬਧ
ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਲਬਧ
ਹੈ।

ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ

ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਖੁਦ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪ੍ਰਬੋਧ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦੰਤਮਾਰਾ ਟੀ ਵਾਈ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ; ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਰਦਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਚਰਚਾ-*sed*; ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਜੀ ਦਾ ਕੇਸ (3), ਅਤੇ ਬਾਗੋਸ਼ਵਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਰਨਾਥ ਕੁਆਰੀ (4), ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 6 ਨਵੰਬਰ, 1950, ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਐਨ. ਠੁਕਰਾਲ, ਬੀ.ਏ., ਐਲ.ਐਲ.ਬੀ., ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਗੁੜਗਾਓਂ, ਮਿਤੀ 25 > ਨਵੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਈਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਪੀਸੀ ਪੀਡਿਤ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ.

ਕਪੂਰ। ਜੇ.—ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਪੂਰ, ਜੇ . ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ 6 ਨਵੰਬਰ, 1950 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਿਆਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 49 ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53A ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਪਰਫੋਰਮੈਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ। ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਦੀ ਸੀ

* ਗੁਣੀ ਅਤੇ ਲਛਮਣ ਅਤੇ ਹਰਦੱਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਸਨ. ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 11 ਜੂਨ, 1936 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4, ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਮੈਂ, ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਰਾਮ ***** ਬਰਾਬਰ ਦੇ ...ਇੱਕ-ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ;

ਬਦਰੀ, ਤੁਲਸੀ ਰਾਮ ਦਾ ਇੱਕ-ਪੰਜਵਾਂ ਪੁੱਤਰ ;

ਲਛਮਣ ਦਾਸ, ਪਰਸ ਰਾਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ...ਇੱਕ-ਪੰਜਵਾਂ;

ਕਿਰੋਰੀ ਮੱਲ, ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਆਦਿ.... ਇੱਕ-ਪੰਜਵਾਂ: ਸ਼ਿਵ ਨਾਥ, ਆਦਿ, ਚੰਨੂ ਮੱਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇੱਕ-

ਬੀ ਦਸਵੀਂ;

- F**
- (1) AIR, 1940 PO 1
  - (2) ਏਆਈਆਰ 1923 ਲਾਹ. 135
  - (3) ILR, 5 Bom. 232
  - (4) ILR 11 ਪੈਟ. 272.

ਜੀ ਲਾਲ। ਆਦਿ, ਮੁਸਾਦੀ ਲਾਲ ਦੇ ਪੁੱਤਰ... ਦਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ;

ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਘੱਟ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਮਾਲਕ ਹਨ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ:

(1) ਗੁਨੀ ਪੁੱਤਰ ਦੌਲਤ ਰਾਮ ਆਦਿ ਦਾ ਘਰ, ਜੋ ਲਛਮਣ ਦਾਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਰੁ. 40 ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ****«'

ਦੂਜੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਹਨ-

"ਮਕਬੂਜ਼ਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਪਈ ਸੁੱਕੀ ਗਈ ਹੈ"

ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੀ ਧੀ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ।

ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਈ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ।

ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਬੋਧ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਦੰਤਮਾਰਾ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਪੰਨਾ 2 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਮਿੱਤਰ, ਜੇ' ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ "ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।" ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਸਰ ਚੀਨਸ਼ਾਹ ਮੁੱਲਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 262 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ-

"ਸੈਕਸ਼ਨ ਇੰਨਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਸਟੈਟ ਟਿਊਟਰੀ ਬਾਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ; ਇਹ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰਗਰਮ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪੂਰੀ ਯੋਜਨਾ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ?"

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਾਰਟ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਪਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ *tjie* ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4, ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਅਸਪਸ਼ਟ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿ ਗੁਨੀ ਦਾ ਘਰ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ

ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰੁਪਏ। ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ 40 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਦਾਅਵੇ ਕੀਤੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਚੌਧਰੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 49 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਯੰਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ *ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (1)*। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਉਪਕਰਣ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਭਾਸ਼ਾ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਸੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਜੋ ਵੀ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਰਬੰਸ ਰਾਏ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਹਿਰਦੇ ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਕੇਸ ਲਗਭਗ ਇਤਿਹਾਸਕ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ *ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਜੀ ਦਾ ਕੇਸ (1)*, ਪੱਛਮੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ *ਬਾਗੋਸ਼ਵਰੀ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜਗਰਨਾਥ ਕੁਆਰੀ (2)* ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ, ਸ਼ਬਦ ਸਨ-

“ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਐੱਨ. ਨੇ ਘਰ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਵੇਂ ਘਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਾਰਸਾਂ ਅਤੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਗੱਲ ਰੱਦ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰੀਲੀਜ਼ ਪੇਪਰ ਅਸੀਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਮਨ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ (ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ) ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਇਹ ਕਿ ਠਾਕਰ ਜੇਦੋ ਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਮੱਦਿਨਜ਼ਰ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਹਫੇ ਦੀ ਅਸਲ ਡੀਡ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਵੀਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ”

(1) ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ. 5 ਬੋਮ. 232

(2) ILR 11 ਪੈਟ. 272

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਪੱਛਮ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ^{ਕਰੋਰ} ^{ਮਲ} ਜੇ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ *।—
ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

“ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਹ ਟਰੈਕ ਸਹੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ 'ਘੋਸ਼ਣਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੈਸਟ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਹੈ। ਫਰਕ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਸਿਰਫ ਪਾਠ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਰਲੇਖ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।”

ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 4, ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਕਲਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਪਤੀਆਂ ਹਨ। ਖਾਸ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖੁਦ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।*! ਅੱਗੋਂ, ਇਹ ਮੰਨੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਰੁ. 1,000 ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਜੋ ਵਾਰਸ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਪੂਰੇ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਡਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ